

κίνδυνοι, qui se temerè in pericula conjiciunt: Germani vocant Waghals / quales sunt, qui sine necessitate prærupta loca descendunt. 1. *Qui temerè alios ad pugnandum provocant.* 2. *Qui provocantibus parent, ubi locum habet illud poëtae Virgilii: Furor arma ministrat.* 3. *Qui præmiis vel pœnis adducti pugnant, ut sunt milites mercenarii.* 4. *Qui per iram extruduntur ad prælia.* 5. *Qui d'ελπίᾳ ducuntur, eò quod aliquoties vicerunt, nempe nisi honesta & sufficiens causa sit pugnandi. In Davide erat d'ελπίᾳ recta, 1. Sam. 17. v. 34. & seqq. sed in Sennacharibo temeraria, 2. Reg. 18. v. 33. Esa. 36. v. 18.* 6. *Qui sciunt hostium copiam esse minorem, & propterea ferociunt, non considerantes quod dicitur: Inferiorem ne contemnita.*

7 Fortitudini opponitur in defectu Timiditas, per quam homo in formidando modum excedit.

S C H O L . Græcè δειλία, & metaph. μαλακία mollicies, item ἀναδέσια. Hic queritur: An vir fortis nihil omnino timeat? Respon. Si omnis omnino timor abesseret, à forti, facile evaderet audax & temerarius. Fortis igitur timet ea quæ sunt υπερ ἀνθρώπου, ut sunt portenta iræ & vindictæ divinæ; hæc si non extimesceret, aut ἀγέρο aut amens esset. Impius erat Herodes, persuasus militibus, terræmotum non esse metuendum. Amentes erant Dysli, qui armatâ manu contra Austrum, eò quod diutius spiraret, pugnabant, quare arenâ maris obruti sunt & sic extinci, Herodotus lib. 4. Insani Celtæ, qui mari bellum indicebant, quod nimiâ exundatione ipsis molestum esset; Ælianus lib. 12. cap. 23. Deinde fortis vir metuit scelus, indeque orientem ignominiam, quod moret, Aristot. lib. 3. Ethic. Nicomach. cap. 10. ubi ait, fortem esse qui timet & sustinet quæ decet, cuius gratiâ decet, quomodo decet, & quando decet. Fortis igitur moderatè, timet & confidit.

8 Timiditatis duæ sunt species: Pusillanimitas, & Impatientia.

C 5

*Septem enūme
vantur species
Audiæir.*

*Exempla
temerarii rurp*

1.

2.

3.